

[Hans Hansen (Rørby).]

For øvrigt driver Fællesforeningen, Brugsforeningerne og Andelsforeningerne ikke i almindelig Forstand Handel, det er kun Forbrugere, der har sluttet sig sammen om Produktionen. Man kan derfor ikke underkaste dem de samme Regler, som gælder overfor de private Erhvervsgrene. Jeg har tidligere sagt, at Handelsstanden i Stedet for at forlange Beskatning af Brugsforeningerne hellere skulde se selv at blive skattefri. Det vilde være en ganske anderledes Frigørelse for Handelsstanden at komme under de samme Vilkaar fremfor at kræve Beskatning af Andels- og andre lignende Foreninger. Og det vilde tjene det konservative Folkeparti til Ære, om det krævede den samme Skattefrihed for Handelsstanden som de andre.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig at erklære, at jeg ikke kan tiltræde de stillede Ændringsforslag. De er et Indgreb i hele vort Skattesystem og kan ikke med Føje bringes frem til Diskussion ved en Lejlighed som denne. Der vil nok senere blive Lejlighed til at tage disse Spørgsmaal op til Undersøgelse.

Korsgaard: Paa et vist Tidspunkt tvivlede jeg saamænd om, at den højtærede Finansminister overhovedet vilde tage Ordet, og jeg maa ogsaa sige, at det var egentlig overflødig. De Toner, der lød saavel fra den højtærede Minister som fra Partiernes Ordførere, Retsforbundets Ordfører indbefattet, var jo i Virkeligheden de samme: det, der her foreligger, er en Sag, der er afgjort. Om der er Fornuft i de stillede Ændringsforslag, bryder man sig ikke synderligt om, man vil have Sagen til Side, og saa kommer man med nogle intetsigende Ord om, at dette ikke er Stedet at lave dette eller hint om. Det er jo en underlig Betragtning, at man, naar man ændrer paa en Lov og erkender, at der er visse Forhold, der bør ændres; og de paa-vises, da ikke griber Lejligheden til at ændre dem i Loven. Men det er altsaa Standpunktet.

Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Brorsen for saa vidt stik imod Udtalelser baade af det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Clausager sagde det rigtige aabent og ærligt, som vi ved, det ligger til det ærede Medlem, naturligt og uden Omsvøb, nemlig dette, at Venstrepartiet var svinebundet af sine Aftaler, saa det i Virkeligheden ikke kunde foretage sig det allermindste. Det har vi dog naaet

ved denne Forhandling, at et anset Medlem af Partiet Venstre ganske modsiger Udtalelser fra anden Side indenfor Partiet.

Naar man saa maaske vil have, at vi fra konservativ Side med Fortrøstning skal se hen paa Fremtiden i Kraft af de Udtalelser, som er fremsat fra forskellige Sider, maa jeg tilstaa, at jeg tror ikke saa forfærdelig meget derpaa. Naar vi har den Erfaring, at man i 1927 med Venstrepartiet som ledende Regeringsparti gennemførte visse Lempelser overfor Aktieselskaber, og naar vi yderligere ved, at den højtærede nuværende Finansminister i Virkeligheden erkender, at en Del af de Lempelsesbestemmelser, vi stryger i Henhold til den Lov, der nu snart vil være vedtaget, egentlig burde være blevet staaende, maa jeg rigtignok sige, at det bliver meget svært at tro paa Venstrepartiet som et Parti, der overhovedet kan varetage noget som helst snart sagt af skattemæssig Interesse. For naar de i Virkeligheden ser saa nogenlunde ens paa disse Ting, hvorfor i al Verden gaar man da med til at lave det hele om? Er det virkelig saadan, at de Forhandlere, man har haft fra Venstres Side, maaske til en vis Grad ogsaa fra andre Partiers, i Virkeligheden intet Begreb har om de Skattelove, de her sidder og glat væk laver om paa? Det Indtryk maa man uvilkaarlig faa, og jeg har ogsaa underhaanden hørt Udtalelser om, at blot Finansministeren havde været hjemme, den Gang det blev lavet, er det højest sandsynligt, at det ikke var blevet saa urimeligt, som det nu er. Det er overmaade beklageligt, at slikt kan ske, og det fører til, at vi egentlig ikke kan lægge synderlig Vægt paa disse tilsyneladende nogenlunde elskværdige Udtalelser. Det faktiske er, at ved den Stilling, de tre Partier indtager, forhindrer de, at Brugsforeningerne bliver stillet nogenlunde som Købmænd. Det faktiske er, at der overfor Indehaverne af Succesfondene i ikke faa Tilfælde begaaes Uretfærdigheder. Og dog lader man dette ganske rolig blive liggende. Ja, det er et Standpunkt, men det har efter mine Begreber intet med Retfærdighed og Billighed og Rimelighed at gøre. Men naar Masserne hersker, ved vi jo, staar det ofte slet til med Moralen.

Brorsen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jeg synes var noget opbragt, særlig overfor Venstre, at vi naturligvis ikke med Hensyn til denne Lovgivning her faar alt, hvad vi ønsker. Det ved det ærede Medlem meget godt, og det